

Güei solicité'l términu pa la mio condición d'afiliáu al Partíu Popular. Esta baxa llega tres d'una trayectoria d'apuesta por una vía política qu'entamara en 1994 en faciendo públicu'l mio venceyamientu al proyectu popular, y que siguió con mayor intensidá nel conceyu de Xixón onde como militante de l'agrupación local, dende 2004, trabayé con discreción, compromisu y llealtá.

Foi un tiempu de facer políticu apináu, como toa obra humana, de satisfacciones y desaliendu, de llogros que pusieron en valir l'emperru nos principios y d'esfuerzos balderos o apostalgaos. Foi un tiempu de convivencia nun partíu que me dexa amigos y la conocencia de persones válides y preparaes enforma pa la xestión de los intereses xenerales. Y foi, tamién, tiempu onde les faltes d'una estructura política y el nun s'afacer a la realidá social espeyáronse de toes toes de manera repetida.

Soi lliberal y soi asturianu y, poro, creo dafechu que la democracia ye l'espaciu natural del lliberalismu, y que l'amor a tolo que na nuestra tierra pue defininos como lo que somos ye la esencia del asturianismu.

El Partíu Popular, n'Asturies y en Xixón, perdecidióse por un proceder que lu allueña pasu ente pasu d'esi lliberalismu social, de progresu y asturianista, fundamente democráticu, que non pocos militantes díbemos propugnando. Y non, nun me ye posible, entós, ser lliberal refugando la democracia nin asturianu despreciando al asturianismu.

Güei formalizo la baxa nun Partíu Popular al que-y deseyo lo meyor, al pesar de que n'Asturies nun pudiera o nun quixera, como sí quixo y pudo n'otros llugares, ser referente de los que n'amor a la patria primera dedíquen-y a ésta pal so progresu los más grandes enfotos. A ellos, a nós, que de guía tengamos aquella frase del prócer xixonés Gaspar Melchor de Xovellanos; "*Almiro al que defende la verdá y sacrifícase poles sos ideas, pero non a los que sacrifiquen a otros poles sos ideas*".

Humberto Gonzali

Carné d'afiliáu nº. 23.322